

vegne. Men jeg tror nu, hr. Jørgen Estrup bør overveje, om den noget døde afslutningsdebat ikke kan skyldes, at hvis man giver udtryk for smukke visioner og pæne miljømeninger, får man ikke ret meget debat, for det kan næsten alle blive enige om. Men når det derimod handler om de konkrete politiske handlinger, er der langt mere at rive i.

Det er helt uden bund i realiteterne, hvis det lykkes. De Radikale at fremstå som et konsekvent miljøparti, i hvert fald på det transportpolitiske område. I realiteternes verden har De Radikale jo ikke alene stemt for samtlige de mange kilometer motorvej, der er blevet bygget mellem 1956 og 1996, men har så sandelig også stemt for udbygning og projektering af en forøgelse af motorvejsnettet på 50 pct. – jeg gentager: 50 pct. flere motorvejskilometer end de allerede eksisterende i de næste 5-7 år! Og dette skal sammenholdes med nedlæggelse af et par jernbaner og afvisning af udbygning af andre.

Når det er den politiske praksis, er initiativer som at pålægge Post Danmark at benytte tog, kun pebernødder. Det er en smuk og støtteværdig vision, men nok heller ikke andet. De Radikale har ikke noget at have deres miljøtanke og transportpolitiske tanker i, de gør altid det modsatte af, hvad de siger.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg har to spørgsmål til hr. Jørgen Estrup. Jeg er usikker på, om jeg hørte rigtigt, men jeg tror, hr. Jørgen Estrup omtalte regeringens hånd i landminesagen som den faste og sikre hånd. Nu kan man jo betragte meget som fast og sikkert, men må jeg ikke godt erindre om den sags historie:

SF var fadder til det beslutningsforslag, der blev stemt om i marts, hvor man – som hr. Ahlmann-Ohlsen ganske rigtig erindrede – fra regeringens side skarpt afviste, at Danmark skulle gå enegang, men her i maj kom så det glædelige budskab, at nu afskaffer man landminerne. Mon ikke man skal være radikal for at kunne se det som en fast og sikker hånd? Jeg ser det som noget andet, og der er ingen grund til at lægge skjul på glæden over, at vi i denne sag har kunnet opnå en kombination af et politisk pres, som vi har stået for ved at fremsætte forslaget, og et folkeligt pres udefra, som Dansk Røde Kors, Mellempolitisk Samvirke, Folkekirkens Nødhjælp og andre har stået for.

Og jeg tror også gerne, at De Radikale har bidraget til det, men ikke med en fast og sikker

hånd, men i en voldsomt slingrende kurs – men skidt med det, for resultatet er jo godt!

Det andet, jeg godt vil komme ind på, er det, som hr. Jørgen Estrup nævnte om vigtigheden af at fastholde den sociale profil, for det er jeg enig i, og jeg har med interesse fulgt den debat om den sociale profil, der i Det Radikale Venstre er rejst af Asger Baunbak Jensen, som har udtrykt dyb bekymring over, hvordan der ser ud nederst i samfundet, og hans konklusion svarer til SF's: at vi i disse år lever i et samfund med en voldsom polarisering, hvor de politiske beslutninger bidrager til denne polarisering.

Lad mig nævne skattereformen, lad mig nævne besparelserne på bistandshjælp og dagpenge, der så modsvares af en lettelse af formueskatten, lad mig nævne det stigende antal hjemløse, og lad mig nævne de narkoproblemer, vi står over for.

Hvor er De Radikales sociale profil i den forbindelse? Den har vi svært ved at se i SF, men vi vil gerne samarbejde om den.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes egentlig, det var helt rart at høre fru Anne Birgitte Lundholt stille det spørgsmål, som hun stillede til den radikale ordfører, for det kunne jo næsten virke, som om Det Konservative Folkeparti var blevet til et oppositionsparti, og det ville vi da være glade for i Dansk Folkeparti.

Men må jeg minde om, at fru Anne Birgitte Lundholt endnu ikke i den debat, vi har haft indtil nu, har svaret på det spørgsmål, som er rejst flere gange, nemlig om Det Konservative Folkeparti også agter at spille oppositionsrollen til efteråret eller man i realiteten vil fortsætte med at være det, som man har været i den nuværende folketingssamling, nemlig et egentligt regeringsstøttende parti for den socialdemokratiske ledede regering.

Men det, som jeg egentlig tog ordet for en kort bemærkning for, var selvfølgelig at kommentere det, som hr. Jørgen Estrup sagde om EU-forbeholdene og om, at Det Radikale Venstre mener, at regeringen ikke fifler med de forbehold, for dér har vi altså en helt anden opfattelse i Dansk Folkeparti. Vi er nemlig ganske enige med de partier, der siger, at regeringen på det skammeligste fifler med forbeholdene.

Derfor bliver det selvfølgelig afgørende for befolkningen og for de partier, der er skeptiske over for EU-integrationen, men som desværre